

Kohtuasi T-303/03

Lidl Stiftung & Co. KG

versus

**Siseturu Ühtlustamise Amet
(kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)**

Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Sõnamärgi Salvita registreerimise
taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk SOLEVITA — Varasema siseriikliku
kaubamärgi kasutamise tõendamine — Vastulause tagasilükkamine

Esimese Astme Kohtu otsus (viies koda), 7. juuni 2005 II - 1922

Otsuse kokkuvõte

1. Ühenduse kaubamärk — Kolmandate isikute märkused ja vastulause — Vastulause menetlemine — Varasema kaubamärgi kasutamise tõendamine — Tegelik kasutamine — Mõiste — Tõlgendamine vastavalt määruse nr 40/94 artikli 43 lõigete 2 ja 3 ratio legis'ele (Nõukogu määrus nr 40/94, artikli 43 lõiked 2 ja 3)

2. Ühenduse kaubamärk — Kolmandate isikute märkused ja vastulause — Vastulause menetlemine — Varasema kaubamärgi kasutamise tõendamine — Tegelik kasutamine — Mõiste — Hindamiskriteeriumid — Usaldusväärsete ja objektiivsete tõendite nõue
(Nõukogu määrus nr 40/94, artikli 43 lõiked 2 ja 3)
3. Ühenduse kaubamärk — Kolmandate isikute märkused ja vastulause — Vastulause menetlemine — Varasema kaubamärgi kasutamise tõendamine — Tõendite tõendusjõud — Hindamiskriteeriumid
(Nõukogu määrus nr 40/94, artikli 43 lõiked 2 ja 3 ning artikli 76 lõike 1 punkt f; komisjoni määrus nr 2868/95, artikli 1 eeskirja 22 lõige 3)
4. Ühenduse kaubamärk — Kaebemenetlus — Euroopa Kohtule esitatud hagi — Vastuvõetavuse tingimus — Ainult apellatsioonikodade otsuste vastu suunatud väited
(Nõukogu määrus nr 40/94, artikli 63 lõige 1)
5. Ühenduse kaubamärk — Kaebemenetlus — Otsus kaebuste kohta — Kaitseõiguse tagamine — Põhimõtte ulatus
(Nõukogu määrus nr 40/94, artikkel 73)
6. Ühenduse kaubamärk — Menetlusnormid — Faktide kontrollimine ameti omal algatusel — Vastulausemenetlus — Esitatud väidete ja taotlustega piirduv kontrollimine — Toetavad tõendid — Poolte kohustus nimetatud tõendid esitada
(Nõukogu määrus nr 40/94, artikli 74 lõige 1)
7. Ühenduse kaubamärk — Kolmandate isikute märkused ja vastulause — Vastulause menetlemine — Varasema kaubamärgi kasutamise tõendamine — Taotleja poolt sõnaselgelt ja õigeaegselt esitatud nõudmine — Mõju — Vastulause esitaja tõendamiskoormis — Vastulause toetuseks esitatud tõendite mittevaidlustamine — Asjassepuutumatuse
(Nõukogu määrus nr 40/94, artikli 43 lõiked 2 ja 3)

1. Tõlgendades tegeliku kasutamise mõistet määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 43 lõigete 2 ja 3 mõttes, tuleb võtta arvesse asjaolu, et nõude, mille kohaselt on varasem kaubamärk pidanud olema tegelikult kasutuses, selleks et oleks võimalik ühenduse

kaubamärgi taotluse suhtes vastulause esitada, *ratio legis* on piirata kahe kaubamärgi vahelisi vastuolusid niivõrd, kui-võrd ei esine kaubamärgi tegelikust turufunktsioonist tulenevat mõistlikku majanduslikku põhjust. Seevastu ei ole nimetatud sätte eesmärgiks ei majan-

dusliku edu hindamine, ettevõtte majandusstrateegia kontrollimine ega ka piirdumine kaubamärkide kaitsmisega ainult nende suuremahulise kaubandusliku kasutamise korral.

jaoks turuosa säilitamiseks või loomiseks põhjendatuks loetud kasutamine, kaupade või teenuste olemus, turu omadused, kaubamärgi kasutamise ulatus ja sagedus.

(vt punkt 35)

2. Kaubamärgi kasutus on tegelik määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 43 lõigete 2 ja 3 mõttes juhul, kui seda on kasutatud kooskõlas põhieesmärgiga, milleks on tagada kaubamärgiga kaitstud kaupade ja teenuste algupära nendele kaupadele ja teenustele turuosa loomiseks või säilitamiseks; tegelikult kasutuseks ei loeta üksnes sümboolse iseloomuga kasutamist, mille ainsaks eesmärgiks on säilitada kaubamärgiga loodud õigusi. Peale selle nõuab kaubamärgi tegeliku kasutamise tingimus, et kaubamärki, mis on asjaomasel territooriumil kaitstud, oleks kasutatud avalikult ja väljapoole suunatult.

Uurides varasema kaubamärgi kasutamise tegelikkust, tuleb läbi viia üksiku juhtumi kõiki asjakohaseid tegureid arvesse võttev üldine hindamine. Lisaks ei saa kaubamärgi tegelikku kasutamist tõendada töönaosuse või oletustega, vaid see peab tuginema usaldusväärsetele ja objektiivsetele tõenditele kaubamärgi efektiivse ja küllaldase kasutamise kohta asjaomasel turul.

(vt punktid 36–38)

Kaubamärgi tegeliku kasutamise hindamine peab tuginema nende faktide ja asjaolude kogumile, mille abil on võimalik kindlaks teha, kas kaubamärgi kaubanduslik kasutamine on aset leidnud, st eelkõige vastavas majandussektoris kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenuste

3. Määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta ega määruse nr 2868/95, millega rakendatakse määrus nr 40/94, alusel ei saa järeldada, et kaubamärgi kasutamise määruse nr 40/94 artikli 43 lõigete 2 ja 3 mõttes tõendite, ka tõendatud tunnistuse, tõendusjõudu tuleks analüüsida liikmesriigi siseriiklike õigusaktide alusel. Sellise dokumendi tõendusjõu hin-

damiseks tuleb kõigepealt teha kindlaks selle sisu tõenäosus. Seejuures tuleb eriti arvesse võtta dokumendi päritolu, dokumendi koostamise asjaolusid, dokumendi adressaati ja kas dokumendi sisu arvestades näib ta mõistlik ja usutav.

hendused) üksuse esimeses astmes tehtud otsuse vastu suunatud kaebuse raames ise ühtlustamisametile vaidluse keskmes olevad dokumendid ja kui tal oli seetõttu võimalus väljendada dokumentide ja nende sobivuse kohta oma seisukohta, ei ole apellatsioonikoda kohustatud andma hagejale võimalust võtta seisukohta faktiliste asjaolude kohta, millele ta kavatseb oma otsuses tugineda.

(vt punkt 42)

4. Määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 63 lõike 1 kohaselt võib Euroopa Kohtule kaebusi esitada ainult apellatsioonikodade otsuste peale. Seega on sellise hagi raames vastuvõetavad ainult sellised väited, mis on suunatud apellatsioonikoja otsuse vastu. Järelikult tuleb vastuvõetamatusena tagasi lükata väide, mis tugineb õigusnormide rikkumisele Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) üksuse esimeses astmes tehtud otsuses.

Nimelt on faktiliste asjaolude hindamine osa otsustamisest ja õigus olla ära kuulatud laieneb kõikidele faktilistele või õiguslikele asjaoludele, mis on otsustamise aluseks, kuid mitte haldusorgani poolt kavandatavale lõplikule seisukohale.

(vt punkt 62)

(vt punktid 59 ja 60)

5. Kui hageja esitas Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainila-

6. Määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 74 lõikes 1 on ette nähtud, et „registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirub amet siiski kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega.” Isegi kui

selle sätte prantsuskeelses versioonis ei ole otsesõnu nimetatud tõendite esitamist poolte poolt, tuleneb sellest siiski, et pooled on ühtlasi kohustatud esitama tõendid oma nõudmiste toetuseks.

Seega võib tegeliku kasutamise tõendite puudumise korral lükata vastulause tagasi ainult juhul, kui taotleja on selle tõendi esitamist ühtlustamisametilt sõnaselgelt ning õigel ajal nõudnud.

(vt punktid 74 ja 76)

7. Vastulause esitanud varasema kaubamärgi omanik peab määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 43 lõigete 2 ja 3 kohaselt taotleja nõudmisel tõendama, et seda kaubamärki on tegelikult kasutatud või et mittekasutamine on õigustatud. Kui taotleja esitab sellise nõudmise, lasub vastulause esitajal tegeliku kasutamise (või mittekasutamist õigustavate aluste) tõendamise koormis, kuna vastasel juhul lükatakse tema vastulause tagasi. Selline mõju avaldub ainult siis, kui nõudmine on Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vormistatud sõnaselgelt ning õigel ajal.

Kui taotlus esitati selgelt väljendatuna ja õigel ajal ning kui vastulause esitaja ei esita vajalikke tõendeid, võib ühtlustamisamet vastulause täie õigusega tagasi lükata ja seda isegi juhul, kui kaubamärgi taotleja ei vaidlustanud vastulause esitaja poolt oma vastulause toetuseks esitatud tõendeid.

(vt punktid 77–79)